

здатністю і цілеспрямованістю, при цьому наголошуючи, що офіс фонду нагадує «змійне кубло».

Мозу вважають знавцем дипломатичного протоколу та міжнародного етикету, адже саме вона супроводжувала чоловіка під час всіх закордонних поїздків. А чи можна вважати збігом, що саме під час правління шейха Хамада маленький Катар зумів значно збагатитися за рахунок вдалого використання газових ресурсів і закріпити зв'язки з європейськими державами. Авторитет Мози наскільки впливовий, що існує думка, що шейх Хамад одружився втретє, тим самим демонструючи, що влада Мози не безмежна..

Нещодавно в Катарі відбулася зміна влади: шейх Хамад бін Халіфа аль-Тані відрікся від престолу на користь свого сина, принца шейха Таміма бін Хамад аль-Тані.

«Настав час Мози», – твердять експерти, коментуючи передачу влади в Катарі. І для таких заяв є серйозні підстави. Незважаючи на те, що чисто формально статус Мози знизився, адже вона вже не дружина правлячого еміра, вона володіє владою над своїм сином, набагато більшою, ніж над чоловіком. Вона ретельно оберігає його від впливу різних політичних сил Катару. Тому першим політичним рішенням нового еміра – стала відставка прем'єра шейха Хамада бен Джассіма аль-Тані – людини, чий політичний погляд не раз дошкуляли Мозі.

У 53 роки шейха Моза вдосталь насолодилася публічним життям і тепер готова пропустити на перший план сина, зрозуміло, не перестаючи контролювати все, що відбувається в державі. Цікаво, чи знайдеться в сучасному арабському світі така ж могутня жінка?

Литовченко М.О.
ДНУ ім. Олеса Гончара

ЕПОНІМІКОН СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ (НА МАТЕРІАЛІ ПУБЛІЦИСТИЧНОГО ДИСКУРСУ)

Актуальність розвідки зумовлена відсутністю в мовознавстві комплексного дослідження епонімів у національно-культурному контексті.

Наукова новизна роботи полягає у тому, що ній представлено власну інвентаризацію та класифікацію епонімікону сучасної української мови, зроблено спробу визначити роль епонімів як мовних засобів у репродукції мовної картини світу сучасного українця.

Під епоніконом розуміємо сукупність епонімів, тобто загальних назв похідних від власних (антропонім, міфонім, теонім, топонім, ет-нонім, біблійонім), на основі яких або за допомогою яких утворено нові номінації із певними трансформаціями семантичного характеру та формального плану. До епонімічного шару лексики відносимо: власне епоніми – непохідні одиниці, утворені шляхом лексико-семантичної деривації (*ампер, донжуан*), відепонімічні утворення (*гітлеризм, марксизм*) та епонімічні сполуки (*хвороба Генінгтона, синдром Паркінсона*) – похідні одиниці, утворені переважно суфіксальним дериватом, описові аналітичні конструкції.

Епонімізація публіцистичних текстів сьогодні є одним із найвиразніших мовних процесів, при цьому відзначимо, що актуалізація прецедентних одиниць виявляється значно частіше, ніж утворення нових епонімів. З огляду на характер новизни припускаємо, що епонімікон сучасного українця можна стратифікувати так:

1) епоніми-неологізми (власне новотвори): *путлеризм, титушки, ленінопад тощо*.

2) епоніми-рудименти (прецедентні епоніми): *бандерівці, панацея, нарцисизм, бойкот, коктейль Молотова, лінія Мажино, план Маршалла, наполеонівські плани, цар, ескулати* і под.

Проаналізувавши ці типи епонімів на основі засобів масової інформації, вважаємо за доцільне, вказати на такі узагальнення: епоніми є одиницями-хронофактами національної свідомості та водночас лексемами кроскультурного значення; клас епонімів-рудиментів є поліваріантним (сюди належать і власне епоніми, і відепонімічні утворення, і епо-німічні сполуки), а тому об'ємнішим; стан розвитку епонімії детермінований суспільно-політичною ситуацією в країні; епонімізація мас-медійного простору відбувається стандартно, за допомогою семантичних перек-

центуацій (явище вторинної та первинної контамінації) або за допомогою словотвірних дериватів за принципом аналогії; найбільш функційними за останній рік є відепонімічні утворення та епонімічні сполуки воєнного змісту, а також епоніми-характеристики діяльності відомих політичних діячів; наявність контамінацій другого ступеня (нові переносні значення) породжена модифікаціями суспільної свідомості та моралі, що формують динамічну та водночас чітко окреслену мовну картину світу, засвідчуючи загальне розчарування в інституті влади, суспільному устрою та соціальних відносинах.

Зважаючи на те, що епонімікон сучасної української мови являє собою відкрите системне утворення, а епоніми є носіями лінгвістичної, етнографічної, історичної, соціальної й культурної інформації, дослідження цих одиниць перспективне з погляду їхнього значення в історії науки й житті українського суспільства.

Ляшкова І.
НТУ «ХП»

ОЛЕКСІЙ АУЛОВ – ПОЕТ СЛОБОЖАНЩИНИ

Особисте знайомство на літературному вечері за участі письменників та поетів Харківщини з Олексієм Ауловим та його творчістю, яка вражає незвичністю, актуальністю та красою слова, спонукало автора роботи до вивчення творчості цього митця.

Метою цього дослідження є висвітлення морально-ціннісних та естетичних аспектів творчості сучасного слобожанського поета Олексія Аулова.

Є поети, які народжуються, як Афіна з голови Зевса – миттєво і в розквіті таланту. Це українець Павло Тичина, росіянин Сергій Єсенін, француз Артюр Рембо. Деякі з них, спалахнувши зоряною енергією, так само швидко гаснуть. Є поети, які нагадують собою джерело. Довго й наполегливо шукає шлях до річки сріблястий струмінь джерела. Його живе пульсування то майже зникає у лісовій гушавині, то нашттовхнувшись на камінь, спадає з нього дзвінким водограєм, щоб колись улитись у широку й потужну широчінь ріки, яка несе свої води до неосяжного моря.